

دانشگاه علوم پزشکی قزوین

دانشکده پرستاری و مامایی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته پرستاری سالمندی

عنوان:

بررسی عوامل پیش بینی کننده انزوای اجتماعی در سالمندان شهر قزوین در سال ۱۳۹۸

نگارنده:

الهه تقوايي

استاد راهنما:

دكتر محمدعلى سليماني

استاد مشاور:

دكتر سيده آمنه مطلبي

سال ۱۳۹۹

چکیده

مقدمه: انزوای اجتماعی به عنوان یکی از معضلات عصر جدید به خصوص در قشر آسیب پذیر سالمندان میباشد. اهمیت این اختلال در سالمندان به دلیل اثرات مخرب و زیانبار آن نظیر افسردگی، اضطراب و نا امیدی است که با شناسایی و پیشگیری از عوامل زمینه ساز آن می توان در پی مهار آن برآمد. بنابراین پژوهش حاضر با هدف تعیین عوامل پیش بینی کننده انزوای اجتماعی سالمندان شهر قزوین انجام شد .

روش: این مطالعه توصیفی- مقطعی بر روی ۳۰۱ سالمند ساکن شهر قزوین در سال ۱۳۹۸ انجام شد. نمونه گیری به روش خوشه ای صورت پذیرفت. از چک لیست مشخصات جمعیت شناسی و بیماری های جسمانی و روانی، پرسش نامه های سنجش انزوای اجتماعی سالمندان لوبن، حمایت اجتماعی درک شده، ناتوانی، شاخص بهزیستی روانشناختی، پرسشنامه گرایش مذهبی پارگامنت جهت جمع آوری داده ها استفاده شد. داده ها با استفاده از مدل رگرسیون خطی چند متغیره مورد تجزیه و تجلیل قرار گرفت.

یافته ها: با توجه به نتایج این مطالعه، میانگین نمره انزوای اجتماعی ۲۷/۸۲، با انحراف معیار ۹/۸۵ برآورد شد و ۱۵/۹ درصد الفته ها: با توجه به نتایج این مطالعه، میانگین نمره انزوای اجتماعی قرار داشتند. نتایج مطالعه حاضر نشان داد متغیرهای حمایت اجتماعی (۴۸ نفر) سالمندان در خطر جدی انزوای اجتماعی قرار داشتند. نتایج مطالعه حاضر نشان داد متغیرهای حمایت اجتماعی دری در (۱37.0.013 و زندگی کردن با همسر (۱30.0.154,p:0.010) ارتباط معنی داری در سطح خطای ۱۰/۰۵ بر میزان انزوای اجتماعی سالمندان داشته است. به طوری که با افزایش میزان حمایت اجتماعی و کاهش میزان ناتوانی با کم شدن میزان انزوای اجتماعی سالمندان همراه بود. همچنین، سالمندانی که با همسر زندگی می کردند نسبت به سایر سالمندان، انزوای کمتری را گزارش نمودند.

نتیجه گیری: با توجه به میانگین قابل توجه انزوای اجتماعی در سالمندان، کمبود پژوهش با تمرکز بر زیرگروه های درخطر و در حوزه مداخلات، کشف گردید. در این راستا راهکارهای مداخله ای جهت تعدیل عوامل تاثیرگذار نظیر حمایت از فرد سالمند چه در سطح خانواده و چه در سطح اجتماعی، حمایت اجتماعی درک شده، توجه به سلامت جسمانی و روانی سالمندان و کاهش ناتوانی آنان، افزایش مشارکت آنان با هدف حضور فعال در جامعه، باید در مطالعات آینده و مورد توجه قرار گیرند؛ همچنین لزوم توجه به این امر و برنامه ریزی های مناسب در حد کلان و استانی ضروری به نظر می رسد.

کلید واژه ها: سالمندان، انزوای اجتماعی، عوامل پیش بینی کننده، شهر قزوین

Qazvin University of Medical Sciences and Health Services

Thesis for master's degree obtaining in the elderly nursing field

_		
-	riti	a

Predictors of Social Isolation among Elderly people in Qazvin, Iran, 2018

Research and compilation

Taghvaei Elaheh

Supervisor:

Soleimani Mohammad Ali

Advisor:

Motallebi seyedeh Ameneh

2020

Predictors of Social Isolation among Community-Dwelling Older Adults

Elaheh Taghvaei¹, Seyedeh Ameneh Motalebi², Maryam Mafi³, Mohammad Ali Soleimani

¹ Student Research Committee, School of Nursing and Midwifery, Qazvin University of Medical

Sciences, Qazvin, Iran

² Social Determinants of Health Research Center, Research Institute for Prevention of

Non-Communicable Diseases, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran

³ School of Nursing and Midwifery, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin, Iran.

*corresponding author

Running head: Predictors of social isolation

Email: soleimany.msn@gmail.com

Phone: +98 9127864593a5

Fax: +98 28 33328212

ORCID: 0000-0002-6931-6412

Abstract

Introduction and objective: Social isolation can lead to depression, decline in life expectancy,

and increased death anxiety among older adults. Therefore, the present study was conducted to

determine the predictors of social isolation in community-dwelling older adults residing in Qazvin,

Iran.

Materials and Methods: This descriptive and cross sectional study was conducted on 301

older adults in 2020. Cluster sampling method was used for selecting the eligible older people.

Data were collected using the Demographic and chronic diseases checklists, Lubben Social

Network Scale, Perceived Social Support Questionnaire, WHODAS, psychological well-Being

scale, religious coping questionnaire. Questionnaires were completed by the researcher through

face to face interview. The collected data were analyzed using multivariable regression model.

۴

Results: The mean age of 301 older adults participated in the study was 68.63 ± 7.31 years. Following multivariate analyses, significant predictors of social isolation were identified as being: perceived social support (β :0.333,p<0.001), disability (β :-0.137,p=0.018), and living with spouse (β =0.154,p=0.010). As, the social isolation was decreased by increasing the social support and decreasing the rate of disability. Furthermore, the older adults who lived with their spouse reported lower social isolation compare with their counterparts.

Conclusions: Given the predictive role of perceived social support and the rate of disability in social isolation, establishing or strengthening supportive social networks, particularly in disable older adults seems to be one of the effective factors in reduction of social isolation.

Keywords: Aged, social isolation, social support, disability